

PROVES D'ACCÉS A FACULTATS, ESCOLES TÈCNiques SUPERIORS I COL·LEGIS UNIVERSITARIS
PRUEBAS DE ACCESO A FACULTADES, ESCUELAS TÉCNICAS SUPERIORES Y COLEGIOS UNIVERSITARIOS

CONVOCATÒRIA DE JUNY 2005

CONVOCATORIA DE JUNIO 2005

MODALITAT DEL BATXILLERAT (LOGSE): Totes
MODALIDAD DEL BACHILLERATO (LOGSE): Todas

IMPORTANT / IMPORTANTE

1r Exercici 1º. Ejercicio	VALENCIÀ: Llengua i Literatura II VALENCIANO: Lengua y Literatura II	Comuna Común	90 minuts 90 minutos
Barem: / Baremo: _____			
Comentari crític: 7 punts			
Qüestions: 3 punts			

Realitza un comentari crític del text que t'adjuntem i desenvolupa dues de les quatre qüestions següents:

- Defineix què volen dir les paraules següents presents al text:
  - utopia* (línia 1)
  - arrel* (línia 16)
  - alienes* (línia 9)
- Explica quin procés de formació de nous mots ha originat els mots següents i per a cada mot escriu-ne un altre format mitjançant el mateix procés que continga un dels morfemes constitutius (afix, arrel o base) del mot de partida:
  - desequilibri* (línia 4)
  - òbviament* (línia 18)
  - nouvingut* (línia 21)
- Digues quin tipus d'oració subordinada és la que apareix subratllada als extractes següents i substitueix-la per un nom, un pronom, un adjectiu, un adverbi o un sintagma preposicional, segons corresponga. La nova expressió no ha de recollir necessàriament el significat de l'element substituït però ha de ser adequada al context lingüístic.
  - “Quan una persona es veu forçada a deixar la seva terra i arriba a un altre espai**, el que li passa pel cap no és d'imposar-hi res de res” (línies 14-15)
  - “Però el més normal i previsible és **que vulgui obrir les portes**”(línia 17)
  - “Potser sí, si es creen les associacions afectives **que deriven d'un paquet global**” (línia 23)
- Digues quina funció sintàctica fan els sintagmes subratllats en els fragments següents, extrets del text; després, torna a escriure els fragments substituint aqueixos sintagmes pels pronoms febles corresponents:
  - “[...] i la història (i la pràctica quotidiana) ens donen **exemples abundants de desequilibri** [...]” (línies 3-4)
  - “Quan una persona es veu forçada **a deixar la seva terra** i arriba a un altre espai, el que li passa pel cap no és d'imposar-hi res de res” (línies 14-15)
  - “Una vida plenament humana que afavoreixi **les sintonies afectives**” (línies 25-26)

PROVES D'ACCÉS A FACULTATS, ESCOLES TÈCNiques SUPERIORS I COL·LEGIS UNIVERSITARIS
PRUEBAS DE ACCESO A FACULTADES, ESCUELAS TÉCNICAS SUPERIORES Y COLEGIOS UNIVERSITARIOS

LA COHESIÓ LINGÜÍSTICA

Jesús Tusón

¿Cohesió en dues llengües? Si, en el regne de la utopia, les llengües que trobem en un territori se situessin al mateix nivell funcional, potser sí; però sembla que no és aquesta la qüestió que considerem, i la història (i la pràctica quotidiana) ens donen exemples abundants de desequilibri quan dues llengües són presents en un mateix espai..., i una

5 d'aquestes és l'oficial d'un estat totpoderós i va camí de deixar l'altra, la històrica i encara actual, en una situació de feblesa profunda.

És davant d'aquesta situació que cal fer efectiu el dret a la llengua pròpia del territori i convertir-la en el factor bàsic (potser no l'únic) de cohesió social, sense interferències ni imposicions alienes a la voluntat d'un poble (recordem-ho: sis mil llengües en poc més de

10 dos-cents estats). “Un estat, una llengua” és, doncs, una de les afirmacions més destructives de la diversitat humana, una aberració que atempta contra la pluralitat, natural i històrica, de la nostra espècie.

Queda per considerar una qüestió també de la màxima importància i actualitat en aquests temps nostres. Quan una persona es veu forçada a deixar la seva terra i arriba a un altre

15 espai, el que li passa pel cap no és d'imposar-hi res de res. En el cas més desesperat, perfectament comprensible i respectable, intentarà la supervivència sense perdre cap arrel. Però el més normal i previsible és que vulgui obrir les portes (si el deixen) a noves adquisicions, llengua inclosa. ¿Quina llengua? La que trobi al seu voltant, òbviamment, i no pas l'amagada. Adquirirà, doncs, la llengua que li permeti sobreviure, progressar i

20 relacionar-se amb l'entorn. I és aquí que es planteja una qüestió de la màxima gravetat: no són els “novinguts” els responsables de la situació d'una llengua prohibida i silenciada. ¿Faran seva aquesta llengua que encara és a la teulada i que no sabem de quin cantó caurà? Potser sí, si es creen les associacions afectives que deriven d'un paquet global: papers i estabilitat; feina digna remunerada amb justícia; accés a l'habitatge, l'educació, la sanitat,

25 el lleure; acolliment sense discriminacions, afectuós si és possible. Una vida plenament humana que afavoreixi les sintonies afectives: aquesta terra val la pena i em convé. I em convé la llengua pròpia d'aquesta terra.